

انترناسیونال

۸۳

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-Communist Party of Iran

جمعه، ۲۶ فروردین ۱۳۸۴، ۱۵ آوریل ۲۰۰۵

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سردبیر: محسن ابراهیمی

دور دیگری از اعتراض

و مبارزات معلمان آغاز میشود

صفحه ۴

قائین و شکنجه گران زهرا کاظمی باید

در دادگاهی بین المللی محاکمه شوند

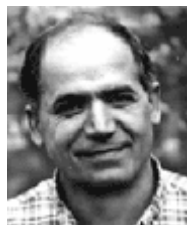
صفحه ۳

مذهب، قومیت، نظم نوین

سیاوش دانشور

در حاشیه رویدادها

صفحه ۴

کارگران کاشان راه نشان میدهند

یک پیشروی مهم در مبارزه برای حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان

اصغر کریمی

خواست این حرکت را منعکس کنند. این يك مطالبه واحد و سراسر است و میتواند توده وسیعی را حول خود متحد کند. این خواست میتواند اتحاد عمیق و گسترده ای در طبقه کارگر ایجاد کند. این خواست امروز بیش از هر خواست دیگری میتواند توده عظیم مزدبگیران جامعه را به حرکت درآورد و در يك کلام سازماندهی يك جنبش وسیع طبقاتی و اجتماعی حول این خواست

صفحه ۲

پشت سر آن بسیج شود، صدها کمیته در شهرها و محلات مختلف شکل بگیرد و صدها هزار معلم و پرستار و حقوق بگیر دیگر آنها امضا کنند. باید همسران کارگران قدم جلو بگذارند و جنبشی در محلات و شهرها برآه اندازند. بیش از ده میلیون بیکار باید با خواست کار یا بیمه بیکاری حداقل ۴۵۰ هزار تومان حول این خواست به حرکت درآیند و خود را برای يك جنبش قدرتمند سازمان دهند و آماده کنند. از رسانه ها در داخل و خارج باید

اسفند ۸۳ با پانزده درصد افزایش به ۱۲۲ هزار تومان رسید. خانه کارگر دستمزد کمی بیشتر را خواسته بود اما کارگران کاشان با اقدام خود یکبار دیگر بر خانه کارگر رژیم مهر باطل کوبیدند. امضای سه هزار کارگر چند مرکز کارگری در کاشان پیش درآمد يك جنب و جوش گسترده و وسیع حول افزایش دستمزد خواهد بود.

این طومار باید توسط میلیونها حقوق بگیر و مزدبگیر امضا شود، باید صدها مجمع عمومی کارخانه

گرفته اند و راه را به جنبش کارگری نشان میدهند. از هفته ها قبل متن طوماری در شهرهای مختلف در محافل و مراکز کارگری دست به دست میشود که میگوید حداقل دستمزد باید تا ۴۵۰ هزار تومان افزایش یابد و حقوق ها و دستمزدهای کمتر از آن در جامعه ممنوع اعلام شود. دولت خط فقر را ۳۰۰ هزار تومان اعلام کرده است اما خط فقر واقعی حدود ۴۵۰ هزار تومان است. حداقل دستمزد ۱۰۶ هزار تومان بود که در اواخر

به همت فعالین کارگری در کاشان حدود سه هزار نفر از کارگران کارخانه های مختلف این شهر طوماری با خواست حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان امضا کرده و برای ادارات مختلف از جمله اداره کار، فرمانداری، استانداری و دفتر ریاست جمهوری ارسال کرده اند. این يك اقدام مهم در جنبش کارگری ایران است و میتواند سرآغاز حرکتی عظیم در جنبش کارگری باشد.

کارگران کاشان با اینکار در صف اول مبارزه برای افزایش دستمزد قرار

چند گام اساسی در تدارک اول ماه مه

شهلا دانشفر

اکنون برای برپایی يك اول ماه مه با شکوه و بزرگ رفت. باید از هم اکنون شعارهای ما، شعار گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگری، مرگ بر سرمایه داری همه جا نقش ببندد. شعار متحد کنند

صفحه ۳

کارگری فراهم است، به تدارک این روز برویم.

اقدامات عملی برای برپایی اول ماه مه

در اوضاع سیاسی امروز و فضای اعتراضی موجود در میان کارگران، رهبران کارگری و کارگران کمونیست نقشی تعیین کننده و تاریخی دارند. باید اوضاع را دریافت. باید از هم

اعتراضی کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری، بر این تب و تاب شدت داده است. همه جا بحث بر سر برپایی تجمعات اعتراضی است. بحث بر سر برگزاری باشکوه اول ماه مه و تجمعات بزرگ در این روز است. همه چیز نشان از اوضاع جدیدی در جنبش کارگریست. امسال شرایط بیش از هر وقت برای برگزاری اول ماه مه جشن همبستگی جهانی

خواست حداقل دستمزدها ۴۵۰ هزار تومان در قدم اول و در اعتراض به تصمیم دولت مبنی بر ۱۲۲ هزار تومان بعنوان میزان حداقل دستمزدها، به جنبش اعتراضی کارگری امروز يك پلتفرم سراسری و روشن و شفاف داده است. این طومار در کنار جنب و جوش حول خواست تشکل واقعی کارگری و جمع شدن بیش از سه هزار امضا حول نامه

اول ماه مه نزدیک است و همه چیز حاکی از وجود حال و هوای جدیدی در جنبش کارگری است. فضای اعتراضی در میان کارگران بالاتر از هر سال است و فضای کاملاً متفاوتی نسبت به سالهای گذشته را شاهدیم. بحث بر سر خواست افزایش دستمزدها آنچه ناگفته است که رنگ خود را بر این فضای اعتراضی زده است. طومار اعتراضی کارگران برای

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ کارگران کاشان ...

در دستور کار جنبش کارگری قرار گیرد.

این یک حرکت علنی است:

این یک مبارزه علنی است. هیچ حرکت توده ای و بزرگی به شیوه مخفی پیش نمیبرد. یک خواست ساده و ابتدائی کارگران و حقوق بگیران است و باید علنا به سازماندهی آن پرداخته شود. صاحبان همه کالاها و اجناس خود قیمت آزا تعیین میکنند. کارگران هم بعنوان فروشنده نیروی کار حق دارند دقیقا مانند سایر دارندگان کالا، خود حداقل دستمزد را تعیین کنند. این حق کارگران است که در کارخانه و محله جمع شوند و قیمتی برای نیروی کار خود تعیین کنند. این حق کارگران است که جمع شوند و در مقابل ۱۲۲ هزار تومان مصوب دولت که تقریباً یک سوم خط فقری است که دولت اعلام کرده است، بر نیروی کار خود قیمت بگذارند و آزا به کارفرمایان و دولت اعلام کنند.

این حق کارگران است که در این مصاف، آزادانه و بدون مانع شرکت کنند. بنابراین تشکیل مجمع عمومی در هر کارخانه، ایجاد کمیته ها و جمع هائی برای سازماندهی این حرکت، جمع شدن در محله، طومار جمع کردن و ارسال به نشریات و غیره نباید به مثابه امری مخفی و زیرزمینی تلقی شود. این یک مصاف بزرگ و تاریخی است و هر درجه پیروزی در آن کارگران را برای تحقق سایر مطالبات خود در موقعیت بهتری قرار میدهد. نمایندگان و فعالین این حرکت باید با اسم و رسم و علنا سایر کارگران و حقوق بگیران را به تجمع و امضای طومار فراخوانند تا بدینوسیله از جانب توده های مردم مورد حمایت و محافظت قرار گیرند. بعلاوه با یک حرکت علنی است که بخشهای مختلف این جنبش میتوانند به هم بپیوندند و حرکتی سراسری و یکپارچه و قدرتمند سازمان دهند. اسامی نمایندگان مجامع عمومی که پیگیری کار را به عهده میگیرند و اعضای کمیته هائی که در هر محل تشکیل میشوند باید در همه طومارها اعلام شود تا نمایندگان و فعالین این جنبش به چهره های سرشناسی در سطح محل و شهر و کشور تبدیل شوند. این بزرگترین ضامن حفظ آنها نیز خواهد بود.

این مبارزه به رهبران زیادی احتیاج دارد:

این حرکت رهبران زیادی لازم دارد. رهبرانی که تصمیم دارند یک حرکت بزرگ برای بسیج و به میدان کشیدن میلیونها کارگر و زحمتکش سازمان دهند. این یک خواست مشروع و ابتدائی کارگران است اما تحقق آن ساده نیست. با مانع دولت مواجه میشود. با تهدیدات کارفرمایان مواجه میشود، با خطر اخراج و تهدید و بازجویی و سایر فشارهای دیگر روبرو میشود. به ذهنیت بسیاری از کارگران که فکر میکنند یک رویا است، نمیدهند، نمیشود، به نتیجه نمیرسد و غیره میخورد. باید کسانی همه اینها را جواب دهند، بر موانع غلبه کنند، به این ذهنیت ها پاسخ دهند. راه را به جلو بکشایند. بدون چنین صفی مبارزه قدرتمندی شکل نمیگیرد. اما این حرکت اینقدر اهمیت دارد که توجه تمام پیشروان جنبش کارگری و رهبران اعتصابات را به خود معطوف کند.

از همه تشکل های کارگری موجود اعم از نشریات و کمیته ها و نهادهای مختلف کارگری و از همه رهبران و چهره های سرشناس جنبش کارگری انتظار می رود قاطعانه به این حرکت بپیوندند و همراه با کارگران کاشان و سایر مراکز که در حال بسیج نیرو حول این خواست هستند، حرکت قدرتمندی را سازمان دهند. این کمپینی است که میتواند اتحاد بزرگ و گسترده ای را در میان محافل و فعالین کارگری در عرصه ها و مراکز مختلف شکل دهد.

نقش تعیین کننده همسران کارگران:

واقعیت این است که متأسفانه جنبش کارگری ایران هنوز به بسیج همسران کارگران توجه شایانی نمیکند. شرط موفقیت ما بسیج نیروی هرچه بیشتر است. همسران کارگران بخشی از طبقه کارگرد و شریک همه محرومیت های این طبقه. به میدان آمدن همسران کارگران نیروی کارگران را ده چندان میکند و تنها در این صورت است که به جنبش ابعاد اجتماعی میدهد. بی توجهی به این بعد مساله محروم کردن این جنبش از نیروی است که میتواند کل شهر را به حرکت درآورد و این حرکت را غیرقابل شکست گرداند. با به میدان آمدن همسران

کارگران انعکاس بین المللی و داخلی این حرکت ابعادی باور نکردنی بخود خواهد گرفت. کافی است چند ده نفر از همسران کارگران جلو بیفتند، طومار را امضا کنند و یا کمیته ای در یک شهر یا محله تشکیل دهند و سایرین را به این حرکت تشویق کنند. بعلاوه کارفرمایان نمیتوانند همسران کارگران را به اخراج تهدید کنند. همسران کارگران باید برای همیشه از یک نیروی حاشیه ای و کم تاثیر به یک نیروی جلوی صحنه برای بهبود وضعیت زندگی خویش تبدیل شوند. این یک امر مهم در مقابل جنبش کارگری است. در کمپین برای افزایش دستمزد تا ۴۵۰ هزار تومان، همسران کارگران باید جایگاه شایسته خود را پیدا کنند.

یک مبارزه بسیار انسانی:

این یک مبارزه بسیار انسانی نیز هست. کسی که برای هدایت و راه انداختن این حرکت آستین بالا میزند، عزم کرده است که به سفره کارگران و بچه هایشان یعنی به سفره خالی پنجاه میلیون نفر چیزی اضافه کند و گوشت و میوه را به سفره چندده میلیون انسان برگرداند، عزم کرده است نگذارد کسی گرسنه بخوابد و کسی سریناهی نداشته باشد، عزم کرده است امکانات درمانی و بهداشتی بهتری برای اکثریت جامعه تامین کند، کارگرانی را که بخاطر ناتوانی در تامین ساده ترین نیازهای روزمره کودکان خود دست به خودکشی میزنند از اینکار منصرف کند، تعداد تن فروشانی که برای گذران زندگی تن خود را به بازار عرضه میکنند را کاهش دهد، تعداد معتادان را کاهش دهد و همین امروز زندگی اکثریت عظیم مردم را بهبود بخشد. عزم کرده است استانداردهای جامعه را بطور محسوسی بالا ببرد. این یک مبارزه عمیقاً انسانی و انساندوستانه است و صرفنظر از تاثیرات سیاسی و مهمی که بر موقعیت طبقه کارگر در مصاف با طبقه سرمایه دار وجود میآورد، صرفنظر از اهمیت سیاسی این حرکت، همین امروز تعذیه و پوشاک و درمان اکثریت جامعه را بهبود میبخشد و شادی و شادابی و امید بیشتر را به خانه میلیونها تولیدکننده جامعه میبرد. این یک حرکت عظیم انساندوستانه است و توجه هر انساندوست و هر آزادیخواهی را باید بخود جلب کند.

سازمان:

این حرکت نیروی زیادی دارد و

میتواند پیروز شود اما لازمه آن تلاش سازمان گرانه فعالین کارگری است. کافی است تجربه کاشان در چند شهر و کارخانه دیگر تکرار شود، آنوقت این حرکت بطور تصاعدی به جلو خواهد رفت و تمام شهرها و مراکز تولیدی را به جنب و جوش خواهد انداخت.

همزمان باید در سطح کارخانه و محله کار را شروع کرد. در کارخانه فعالین کارگری باید نقشه روشنی برای بسیج کارگران، تشکیل مجمع عمومی و تصویب متن طومار در مجمع عمومی داشته باشند و در محله باید کمیته یا کانونی از تعدادی از کارگران، همسران کارگران، بیکاران، جوانان، معلمان، یا سایر حقوق بگیران تشکیل شود و متن طومار را خانه به خانه بچرخاند و امضا جمع کند. کمیته ها و نمایندگان مجامع عمومی در کارخانه های مختلف باید تلاش سازمان یافته ای برای تماس با یکدیگر شروع کنند. معلمان و پرستاران باید حول این خواست حرکت سازمان یافته ای شروع کنند و در قطعنامه ها و اجتماعات خود این خواست را به یک مطالبه محوری خود تبدیل کنند. جوانان شاغل و بیکار، دانشجو و محصل نیروی عظیمی برای این مبارزه به حساب میآیند. صدها جمع و کانون و کمیته در محله و دانشگاه و مدرسه باید توسط این نیروی مهم بسرعت حول این حرکت شکل گیرد.

باید نقشه داشت و شهر به شهر، محله به محله، کارخانه به کارخانه، مدرسه به مدرسه و اداره به اداره این حرکت را سازمان داد و تعداد هرچه بیشتری از فعالین کارگری و رهبران اعتصابات را به اهمیت آن واقف کرد و به گسترش این جنبش تشویق نمود. این حرکت به سازمانی با صدها هزاران فعال در کارخانه و محله و مدرسه و دانشگاه نیاز مبرم دارد.

طومار را باید به کجا فرستاد؟

طرف حساب این خواست دولت است، دولت است که باید نهایتاً تحت فشار یک جنبش سراسری و قدرتمند تسلیم شود و در موقعیت ضعیف تری با نمایندگان و رهبران این حرکت به مذاکره بنشینند. در نتیجه طومارها را باید جمع کرد و بطور رسمی به اداره کار و سایر ادارات دولتی تحویل داد. اما علاوه بر ادارات دولتی، رسانه های داخل و خارج، فعالین تعداد هرچه بیشتری از

محلات و کارخانه ها و همینطور سازمانهای کارگری در سطح جهان، از جمله گیرندگان طومار باید باشند. تنها از این طریق است که میتوان همدیگر را در سطح سراسری از حرکت مطلع کرد، مساله را همگانی کرد، به مساله ای اجتماعی تبدیل کرد و جنبشی عظیم حول آن به راه انداخت.

یک جنبش اجتماعی:

حقوق بگیران و مزدبگیران با احتساب خانواده هایشان و نیز کارگران و جوانان جویای کار چهارپنجم جامعه را تشکیل میدهند. بغیر از یک اقلیت انگل و طفیلی که بخش اعظم ثروت و درآمدهای جامعه را به جیب میزنند، این حرکت به بقیه جامعه مربوط است و میتواند توسط آن حمایت شود. در محله و کارخانه، اداره و مدرسه و دانشگاه و بیمارستان و غیره، میتوان و باید کاری کرد که حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان به داغ ترین مساله روز تبدیل شود. رسانه ها را باید تحت فشار قرار داد که اخبار این مبارزه و طومارها را چاپ کنند. همه جا باید فریاد زد حقوق و دستمزد کمتر از ۴۵۰ هزار تومان ممنوع و بیمه بیکاری حداقل ۴۵۰ هزار تومان حق هر انسان جویای کار است.

این یک کمپین وسیع است که باید بعنوان یک امر روز و مهم طبقه کارگر و سایر حقوق بگیران تبدیل شود. بیشترین نیرو را باید حول این کمپین سازمان داد و جنبشی قدرتمند و سراسری در جامعه به راه انداخت. فاکتورهای مهمی در اوضاع کنونی به نفع این جنبش حرکت میکند اما همه اینها دست رهبران کارگری و فعالین رهبران اعتصابات را میبوسد. فعالین کارگری در کاشان دست به الگوی جدیدی در سنت های مبارزاتی طبقه کارگر زدند و یک پیروزی درخشان در جنبش افزایش دستمزد حداقل ۴۵۰ هزار تومان کسب کردند و خود را در صف مقدم این مبارزه قرار دادند.

اول مه در راه است، خواست حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان باید به یکی از مهمترین خواسته های کارگران در اول مه تبدیل شود، در قطعنامه ها و پلاکاردها مطرح شود و به خواست تعداد هرچه بیشتری از مردم تبدیل شود.

با تمام قوا برای ایجاد یک جنبش متحد و قدرتمند برای افزایش دستمزدها و حقوقها تا حداقل ۴۵۰ هزار تومان به پیش. *

از صفحه ۱ چند گام اساسی ...

امسال ما در اول مه حداقل دستمزد کمتر از ۴۵۰ هزار تومان ممنوع است. این شعار را باید در همه جا در پلاکاردهای قرمزمان و بر در و دیوار بنویسیم و همه کارگران و همه بخش های جامعه را به گرد آمدن حول آن فرا بخوانیم. تا فرا رسیدن اول مه چند گام مهم و اساسی در پیش داریم:

۱- مجامع عمومی ویژه اول مه را تشکیل دهیم

اولین گام برای سازماندهی اول مه برپایی مجامع عمومی ویژه تدارک این روز است. در این مجامع کمیته های برگزار کننده اول مه در هر کارخانه را باید انتخاب کرد. در این مجامع باید بر سر خواستها و مطالبات و رؤس قطعنامه اول مه به بحث نشست و به توافق رسید. با برپایی مجامع عمومی کارگری در کارخانجات مختلف، میتوان از هم اکنون فضا را برای برپایی با شکوه اول مه فراهم کرد. میتوان کاری کرد که در اول مه، کارگران هر کارخانه به همراه خانواده هایشان با پلاکارد ویژه خود در مارش بزرگ این روز شرکت کنند.

رهبران کارگری باید تلاش کنند که با برقراری تماس با مجامع عمومی کارگران در کارخانجات مختلف در هر منطقه، حرکتی هماهنگ را در سطح هر منطقه و هر شهر برای برپایی اول مه سازمان دهند و قطعنامه کارگران را به قطعنامه سراسری کارگران تبدیل کنند.

۲- کمیته های برگزار کننده اول مه را تشکیل دهیم

هم اکنون جنب و جوش برای برپایی اول مه بالا گرفته و در خیلی جاها این کمیته ها تشکیل شده و کارش را آغاز کرده است. مساله مهم بوجود آمدن ارتباطی سراسری بین کمیته های برگزار کننده اول مه است. کمیته های اول مه که از رهبران برگزیده و فعال در هر شهر شکل میگیرد و تدارکات جشن اول مه را به پیش میبرد. کمیته های اول مه نقش متحد کننده کارگران در کارخانجات مختلف و در شهرهای مختلف را بر عهده دارند. این کمیته ها باید تلاش کنند با کارخانجات مختلف در تماس و ارتباط قرار گیرند. قطعنامه اول مه را برای بحث و هم نظری به کارخانجات مختلف برسانند. باید تلاش کنند که همه بخش های جامعه را به حمایت از قطعنامه اول مه خود و به شرکت در تجمعات این روز و گرامیداشت جشن همبستگی جهانی کارگری فراخوانند. ما باید تلاش کنیم با قطعنامه ای سراسری که بیانگر خواستها و اراده واحد کارگریست، به استقبال اول مه برویم.

۳- اول ماه مه را به روز تجمعات بزرگ و روز همه مردم تبدیل کنیم

اول ماه مه، روز اعتراض کارگران، روز اعتراض کل جامعه است. از هم اکنون باید به تدارک برپایی بزرگترین

اجتماعات در مراکز اصلی هر شهر رفت. اول ماه مه خیابانها از آن ماست، تریبونها از آن ماست. از هم اکنون باید محل تجمعاتمان در خیابانها و میدانی اصلی شهر ها و سالنهای برگزاری جشن اول مه مان را روشن کنیم. سخنرانهایمان را تعیین و قطعنامه هایمان را بنویسیم. پلاکاردهای سرخمان را با شعارهای زنده باد اول ماه مه، زنده باد اتحاد کارگری آماده کنیم، بر در و دیوار شعارهایمان را بنویسیم و کاری کنیم که روز اول مه همه جا و همه شهرها رنگ و روی این روز را بخود بگیرد.

۴- روز اول مه کار را تعطیل کنید

جنب و جوش اعتراضی بالاست. فضای جامعه ملتهب است، زمزمه های اعتراض در میان معلمان و پرستاران بالاست. معلمان دارند تدارک برپایی اعتصابات سراسری خود را میبینند. امسال شرایط بیش از هر وقت برای بسیج کل جامعه برای برپایی يك اول ماه مه با شکوه و بزرگ فراهم است. امسال بیش از هر وقت شاهدیم که خواست کارگر خواست کل جامعه است. خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد فوری، خواست حق تشکل و حق اعتصاب، خواست بیمه بیکاری و توقف فوری اخراجها و مطالبات دیگری که امروز کارگران طرح میکنند، خواستهای معلمان، پرستاران و همه مردم محروم این جامعه است. اول ماه مه را باید به يك روز اعتراض بزرگ و روز همبستگی همه بخش های جامعه با یکدیگر برای پیگیری خواستها و مطالباتشان تبدیل کرد. فراخوان ما به کل جامعه است تا

تعطیل کنیم. مجمع عمومی تشکیل دهیم. در مجمع عمومی خود به مناسبت این روز به بحث و گفتگو بنشینیم و با پخش شیرینی و شکلات جشن اول مه را برپا کنیم. این وظیفه رهبران کارگری است که از قبل تدارک این روز را در همه دیده باشند. از قبل همسران و خانواده های کارگران را برای شرکت در جشن اول مه با خبر کرده باشند.

۵- یک خواست محوری

حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان خواست محوری اول مه امسال است. خواستی است که امروز مبارزه کل کارگران و کل بخش های مختلف جامعه را بهم گره میزند. خواستی که جنبشی اجتماعی و وسیع پشت آن قرار دارد. اول مه امسال را با پلاکاردهای قرمزی که بر روی آن نوشته شده حداقل دستمزد کمتر از ۴۵۰ هزار تومان ممنوع، به روزی تاریخی در جنبش کارگری ایران تبدیل کنیم.

امروز جنبش کارگری در ایران گامهای بزرگی به جلو برداشته است. اگر دهسال پیش کارگران ناگزیر بودند اول مه را در پیک نیک و جمع های کوچک خود جشن بگیرند و تلاش کنند تا این روز را زنده نگاهدارند و وجود آنها به دولت و کارفرمایان تحمیل کنند، امروز دیگر وقت آن رسیده است که روز اول مه را به يك روز قدرتمندی بزرگ کارگری و به روز کل جامعه تبدیل کرد. اول ماه مه را باید وسیعاً جشن گرفت. زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگری. *

قاتلین و شکنجه گران زهرا کاظمی باید در دادگاهی بین المللی محاکمه شوند

اما برای این يك جنایت که به حد کافی وحشتناک و سمبلیک هست، و در سطح بین المللی برای همگان افشا شده است، هیچ بهانه ای ندارد. نه جمهوری اسلامی و نه دولتهای مماشات طلب با این حکومت نمیتوانند این جنایت را لاپوشانی کنند. خواست بحق مردم جهان اینست که این پرونده بدون هیچ پرده پوشی و تاخیری در دادگاهی بین المللی گشوده شود. این دادگاه باید اختیارات کامل

حکومت اسلامی صورت گرفته است. و این حد اقل انتظار فرزند زهرا کاظمی و همه مردم متممن جهان است که عاملین این جنایت در دادگاهی علنی و منطبق با موازین بین المللی محاکمه شوند. باز کردن این پرونده در يك دادگاه بین المللی با اختیارات کامل برای احضار شکنجه گران و عاملین قتل این خبرنگار، يك الزام گریز ناپذیر حقوقی است. جمهوری اسلامی شکنجه و کشتار کم نکرده است.

افشاگری و اظهارات اخیر "شهرام اعظم" پزشکی که قبل از مرگ زهرا کاظمی او را معاینه کرده و مدارک و شواهد غیر قابل انکار وی مبنی بر شکنجه شدید و تجاوز وحشیانه، این پرونده را مجدداً باز کرده و رژیم اسلامی را زیر منگنه قرار داده است. با مدارک و شواهدی که بویژه اکنون در مورد شکنجه و قتل زهرا کاظمی وجود دارد، هیچ تردیدی برای هیچکس نمیتواند وجود داشته باشد که يك جنایت آشکار توسط

برای احضار هرکس را که لازم می بیند داشته باشد.

مسلم است که نهادهای بین المللی این قدرت را دارند که این خواست عادلانه و بدیهی مردم را به اجرا بگذارند و بنابراین از نظر مردم هر تاخیری که در این زمینه صورت گیرد نشانه ریاکاری آنها در دفاع از حقوق بشر و همدستی آنها با حکومت اسلامی است. اگر دولتها و سازمانهای بین المللی میتوانند شکنجه و کشتار هزاران و دهها هزار کارگر و کمونیست و مخالف سیاسی حکومت را بسادگی نشنیده بگیرند و هنگام ساخت و پاختها و معاملاتشان با حکومت توحش

اسلامی خود را در مورد جنایات غیر قابل باور این حکومت به بی خبری بزنند در مورد این یکی نمیتوانند و نخواهیم گذاشت.

حزب کمونیست کارگری ایران همه سازمانهای انسان دوست و همه مردم شریف جهان را فرا میخواند که فعالانه و به هر شکل ممکن خواست محاکمه سران جمهوری اسلامی به خاطر شکنجه و قتل زهرا کاظمی را در همه جا طرح نمایند و دولتها و نهادهای بین المللی را برای به انزوا کشاندن حکومت اسلامی و عملی کردن این خواست زیر فشار بگذارند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۶ فروردین ۲۰۰۵ - ۱۳۸۴

دور دیگری از اعتراض و مبارزات معلمان آغاز میشود

در آستانه روز جهانی کارگر به یک کارزار مبارزاتی وسیع برای تحقق خواسته‌های خود دامن بزنند. چندین سال مبارزه مداوم معلمان نمی‌تواند بدون نتیجه باقی بماند. دستمزد معلمان باید افزایش پیدا کند و این باید با حداقل دستمزد ماهی ۴۵۰ هزار تومان که کارگران مطرح می‌کنند، گره بخورد. اول ماه مه فرصتی است که صفوف کارگران، معلمان و پرستاران یکی شوند و همصدا مطالبات برحق و انسانی خود را فریاد بزنند. خواست معلمان افزایش حقوقها، رفع تبعیض، تسهیلات مسکن و خواستهایی است که در واقع خواست همه کارگران و مردم است. این مبارزه باید با پشتیبانی وسیع و فعال همه اقشار مردم همراه شود. هر قدم پیشروی معلمان در این مبارزه پیروزی ای برای کل جنبش اعتراضی و همه مردم است. باید جمهوری اسلامی را ناچار کرد که به خواست معلمان برای بهبود شرایط کار و زندگی و مسکن آنها گردن بگذارد. فضای کنترل و تفتیش در مدارس باید لغو گردد. آموزش اجباری دروس مذهبی باید خاتمه پیدا کند. طلب‌های چندین ساله معلمان باید فوراً پرداخت شود. ما همه کارگران، و مردم را فرا می‌خوانیم که از کارزار مبارزاتی معلمان برای رسیدن به خواسته‌های خود قاطعانه حمایت کنند.

مرکز بر جمهوری اسلامی
آزادی برای حکومت کارگری
حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ فروردین ۱۳۸۴ - ۱۲ آوریل ۲۰۰۵

از اعتراضات و خواست معلمان فعلا نه باید پشتیبانی کرد معلمان در آستانه دور دیگری از مبارزه و اعتراض برای گرفتن خواسته‌های خود هستند. اخباری که به حزب کمونیست کارگری ایران رسیده گویای اینست که در سطح شهر تهران شبانه‌هایی از جانب معلمان پخش شده که بموجب آن معلمان اعلام کرده‌اند همزمان با اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ماه) روز جهانی کارگر اعتصابات را برای احقاق حقوق خود آغاز خواهند کرد. در همان حال روز های ۲۲ و ۲۳ فروردین ماه معلمان نواحی چهارگانه اهواز، معلمان شوشتر، دزفول و برخی دیگر از شهرهای استان خوزستان بمدت چند ساعت دست از کار کشیدند و از رفتن به سر کلاسهای درس امتناع کردند. همچنین روز ۲۲ فروردین ماه معلمان حق التدریس با اجتماع مجدد در مقابل مجلس اسلامی در تهران خواهان به استخدا در آمدن رسمی در آموزش و پرورش شدند. اعتراضات معلمان اکنون چند سال است ادامه دارد و هنوز حکومت اسلامی به خواسته‌های آنها جز تهدید و دستگیری چند تن از معلمان پاسخی نداده است. معلمان مصرند که خواسته‌های برحق خود را به کرسی بنشانند. از اواخر بهمن ماه گذشته معلمان در شهرهای مختلف کشور و منجمله تهران، کرج، آبادان، اهواز، بهبهان، همدان، دزفول، خرم آباد و کردستان اعتراضات جدیدی را برای پیگیری مطالبات خود آغاز کرده‌اند. همه چیز حکایت از آن دارد که معلمان

پیشرو و فعالین کارگری است. ناراضیاتی بحدی وسیع است که خانه کارگر و شوراهای اسلامی "اپوزیسیون" شدند و رفسنجانی کمپین انتخاباتی اش را با طرفداری از "افزایش دستمزد" شروع کرده است. در صحنه سیاسی نیز کمپ راست، چه در حکومت و چه در بیرون حکومت، تماما متشتت و بی‌افق است و در مقابل رادیکالیسم و عمل اعتراضی مستقیم مردم هر روز و در ظرفیتها و فرصتهای مختلف ابعاد جدی تری میگیرند. راه حل چپ مقبولیت اجتماعیش تقویت شده و چشمها بسوی دخالت کارگر بعنوان یک طبقه در تحولات سیاسی دوخته شده است. اول ماه امسال میتواند نقطه تلاقی روندهای سیاسی مهمی در جامعه ایران باشد. یک تحرك گسترده در اول ماه میتواند کارگر را در مرکز تحولات سیاسی قرار دهد. مسئله افزایش دستمزد و حداقل حقوقها تنها معضل کارگران نیست.

این خواست در میان معلمان و پرستاران نیز یک خواست قدیمی و محوری است. بدنبال اعتصاب معلمان در مناطق چهارگانه اهواز و چند شهر دیگر خوزستان در روزهای دوشنبه و سه شنبه این هفته، اخبار حاکی از تلاش معلمان برای برگزاری اجتماعات سراسری در اول ماه و روزهای بعد است. خواسته‌های رفاهی معلمان و پرستاران و کارگران خواست وسیع اکثریت مردم محروم است. این مطالبات باید بصورت قطعنامه‌ها و شعارهای سراسری در اجتماعات اول ماه اعلام شود. قبل از اول ماه بصورت مصوبه مجامع کارگری و معلمان در مدارس و مناطق تصویب شود. باید تلاش کنیم که فضای شهرها و مراکز آموزشی و محلات و کارخانه‌ها رنگ و روی روز کارگر و خواست افزایش دستمزد را بگیرد.

اول ماه روز کارگر و روز بشریت آزادیخواه است. در تاریخ معاصر و در اذهان توده‌های وسیع مردم همیشه خوشبختی و رفاه با آرمان کارگر تداعی شده و فقر و بدبختی با نظام بورژوازی. در اول ماه، در مقابل مذهب و ناسیونالیسم و سرمایه، پرچم انترناسیونالیسم کارگری را برافرازم و در صفی جهانی بر هويت مشترك انسانی و طبقاتی مان تاکید کنیم! در اول ماه با پرچم آزادی و رفاه جامعه به میدان بیاییم! *

سیاوش دانشپور

در حاشیه رویدادها

مذهب، قومیت، نظم نوین

دموکراسی نظم نوینی. قرار است در این دموکراسی، طبقات و جنبشها، افکار و آرا، شهروند، حقوق فردی و اجتماعی، جهانشمولی حق بشر، برابری و غیره محلی از اعراب نداشته باشد. قرار نیست دیگر سوسیالیست، لیبرال، محافظه کار، سوسیال دموکرات و غیره باشید، امروز هر کسی باید با قومیت و مذهب و فرهنگ باز تعریف شود. محل تولد و زبان مادری و یا تعلق به فلان سکت و فرقه مذهبی مبنای هویت فردی و اجتماعی و مبنای دخالت در قدرت و قدرت سیاسی است. باید در مقابل این بربریت ایستاد!

تنها کارگر و سوسیالیسم میتواند این سیر قهقرائی دنیای امروز را متوقف کند و جوامع امروز را در مسیر پیشرفت و تمدن قرار دهد. این اوضاع براین واقعیت تاکید میکند که تاریخ و جامعه "خود بخود و تدریجی" پیشرفت نمیکند. بقول منصور حکمت معلوم شد که "جهان بدون فراخوان سوسیالیسم، بدون امید سوسیالیسم و بدون "خطر" سوسیالیسم به چه منجلابی تبدیل میشود!"

پیش به سوی اول مه

شواهد حاکی از آنست که اول ماه عراق در ایران روز داغی است. جمهوری اسلامی فشار به کارگران و مردم محروم را به اوج رسانده است. طبق اظهارات خودشان با حداقل دستمزد تعیین شده نان خالی هم برای خانواده کارگری جزو اقلام لوکس شده است! فضای اعتراض در میان کارگران شدید است. کارگران این وضعیت را نمیپذیرند و ناچارند که بپذیرند! جنبش افزایش دستمزد و خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد همگانی راه افتاده و به اول ماه و اعتراض در اینروز جهت داده است. تلاش برای برپائی تشکلهای واقعی کارگری، لغو کار قراردادی، حق اعتصاب و دیگر مطالبات کارگری، بحث جاری و داغ کارگران

مرگ پاپ و انتخابات فرمایشی در عراق در ترسیم سیمای امروز سرمایه داری و دموکراسی نظم نوینی خصلت نما است. برای مرگ پاپ سران بیش از دوپست کشور بخط شدند و ماشین عظیم رسانه ای را بخدمت گرفتند تا اعلام کنند که مذهب در سیاست رسمی جا دارد. معلوم شد بورژوازی امروز حتی از ادعای سکولاریسم نیز فاصله گرفته است. البته حواسشان جمع بود که همزمان "قداست روحانی" پاپ را با ضد کمونیسم ویژه او عجین کنند. مرگ پاپ و تبلیغات رسمی پیرامون آن یکبار دیگر نشان داد که صنعت مذهب یک رکن مهم حاکمیت سیاسی در نظم نوین جهانی است، طوق بردگی سرمایه است، و باید در زندگی مردم نقش بیشتری بعهد بگیرد.

اما این تنها مذهب نیست که جایگاه خود را در سیاست و فرهنگ و اخلاقیات حاکم ترسیم میکند، قوم پرستی و ناسیونالیسم بازیکر دیگر دموکراسی نظم نوینی است. نمایش تقسیم قدرت میان اقوام و عشایر و مذاهب در عراق، بعد دیگر این تصویر است. همان رسانه‌ها و همان دولتهایی که برای دستگاه مذهب و پاپ بخط شدند، میگویند مردم عراق به آرزوهای دیرینه شان رسیده‌اند و براساس قومیتها و ملیتها و مذاهب دموکراسی را تجربه میکنند! راست میگویند، این دموکراسی نظم نوینی است: انهدام یک جامعه به بهانه "مقابله با دیکتاتوری"، اعمال تروریسم کور دولتی به بهانه "مقابله با تروریسم"، آزمایش مخرب ترین سلاحهای کشتار جمعی به بهانه "مقابله با ساخت سلاحهای کشتار جمعی!" هدیه دموکراسی به مردم عراق عقب راندن جامعه به دوره قبل از شکل گیری دولت - ملت بورژوازی است. سرهم بندی دولتی براساس "کرد و شیعه" و "سنی" و بدست دادن بالانسی در موازنه قدرت یعنی مدل

تلویزیون انترناسیونال

هر شب ساعت ۸ تا ۹:۳۰ به وقت تهران
مشخصات فنی آنتن

Satellite: Telstar 12
Center Frequency: 12608 MHz
Symbol Rate: 19279
FEC: 2/3
Polarization: horizontal